

25 preguntes que val més que no facis en veu alta

«No ser cishetero té un cost social enorme. Encara hi ha lleis discriminatòries. A l'entorn educatiu gairebé tots els joves que no són cisheteros pateixen bullying»

El 17 de maig de 1990 l'OMS va eliminar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Jo tenia 12 anys i no sabia que existia gent bisexual, l'únic referent trans que coneixia era la Bibi Andersen i les lesbianes no eren tant lesbianes com camioneres (es donava per fet que sense vida sexual). De gais sí que n'hi havia, però es morien de sida i era culpa seva per ser uns depravats, estava clar.

Han passat trenta anys, des de llavors, i recordem aquell pas commemorant el dia internacional contra la LGTBlfòbia. Els meus fills creixen en un ambient més obert, amb més referents, amb xarxes de suport. Hem avançat molt. I ara, quan la gent pensa en l'LGTBlfòbia, pensen en fatxes apallissant mariques al metro, que per sort són minoria. Els queda molt lluny. «Jo no sóc homòfob, jo no sóc trànsfob», pensa la gent «normal».

Fins i tot persones que neguen que les dones trans siguin dones s'indignen si els dius trànsfobes, perquè ningú vol ser-ne. L'homosexualitat ja no és una malaltia, com a mínim oficialment, però socialment ser homosexual tampoc no és ser «normal». Ser intersexual o trans encara no està tan clar, i la «gent normal» prefereix negar les seves actituds LGTBlfòbiques a replantejar-se-les.

No ser cishetero té un cost social enorme. Encara hi ha lleis discriminatòries. A l'entorn educatiu gairebé tots els joves que no són cisheteros pateixen bullying, sovint per part també d'alguns mestres. El 50% afirmen haver patit agressions físiques a l'escola o a l'institut. I tot això se sosté perquè hi ha una remor de fons, una ideologia de base, que ens diu cada dia que això que «fem» no està bé.

Aquí us deixo una llista de frases que, com a cisheteros, no hauríeu de dir mai a ningú, amb les respostes que la majoria de lesbianes, gais, persones trans, bisexuals i intersexuals, i gent queer en general, són massa educades per donar-vos, però que és possible que us pensin a la cara quan les dieu. Per si us ajuda a fer-hi unes voltes.

Per si ens ajuda que, d'aquí a trenta anys, no calgui commemorar res, perquè ja sí que siguem considerats persones a tots els efectes.

-Ets lesbiana? Doncs no ho semblas, ets molt femenina.

-A veure, il·lumina'm, com hauria de ser per «semblar» lesbiana? Què vol dir, «femenina»?

-I com ho saps, que ets gai, si no has estat mai amb una dona?

-I com ho saps, que ets hetero, si no has estat mai amb algú del teu gènere?

-A tu el que et cal (per deixar de ser lesbiana) és una bona polla.

-A banda que hi ha dones amb polla (ja si de cas t'ho explico un altre dia), pensa-ho a l'inrevés, això que acabes de dir. Què et cal, a tu, per deixar de ser hetero?

-Als bisexuals el que us passa és que sou uns viciosos.

-Que t'agradin persones de diferents gèneres no vol dir que vagis al llit amb totes. Que tampoc passaria res si fos el cas.

-A mi no m'importa amb qui vagi al llit, però per què ho ha d'anar anunciant?

-Quan tu, Pepet, dius «aquest cap de setmana he anat al cine amb la meva dona», per què has d'anar anunciant que ets hetero? A mi no m'importa amb qui vagis al llit, però em va una mica d'angúnia imaginar-vos.

-Tinc una amiga lesbiana, vols que te la presenti?

-Tinc una amiga hetero, vols que te la presenti?

-Deu ser una fase.

-L'orientació i la identitat sexuals no són tan estables com s'assumeix. No pateixis, potser això teu d'identificar-te com a cishetero també és una fase.

-És gai però és molt maco. Està casat i tenen un nen i tot.

-No ens hem de fer perdonar res «portant-nos bé» i fet una vida «respectable», gràcies.

-Qui fa d'home i qui fa de dona?

-Jo faig de jo i l'altra persona fa de si mateixa. Tu fas d'una cosa que no ets?

-I com teniu relacions sexuals?

-Molt bé, gràcies.

-T'has operat?

-Vas demanant a la gent pels seus genitals, així en general?

-Ets intersex? Això vol dir que no tens ni penis ni vulva?

-Vas demanant a la gent pels seus genitals, així en general?

-Com et dius de veritat?

-El meu nom de veritat és el que faig servir normalment.

-M'ensenyes una foto «d'abans»?

-No sóc un mico de fira, no tinc cap obligació de satisfer la teva curiositat morbosa.

-Jo també sóc lesbiana, m'agraden molt les dones.

-Ets un senyor cisgènere i fas molta angúnia quan dius això.

-El meu millor amic és gai, és com una noia.

-Eh, no. Si és gai, no és com una noia. És un noi.

-Ai, teniu una criatura? Com ho heu fet?

-Això ho preguntes a tothom que té fills? Per què t'interessa tant?

-Ets gai? Quina pena, tan guapo com ets!

-Pena per a qui?

-I quina de les dues és la mare de la criatura?

-Totes dues en som les mares. O el teu marit no és el pare del teu fill perquè no el va parir?

-Vindrà la teva amiga?

-No, vindrà la meva xicota.

-Si t'agraden les noies que semblen nois, per què no surts amb nois?

-Perquè m'agraden les noies.

-Jo sóc hetero, no m'agraden les dones, però m'agrades tu.

-No seré jo qui digui quina és la teva orientació sexual, però potser hi hauries de fer un parell de voltes.

-Ets bi? Vols fer un trio?

-Potser sí, però no serà amb tu.

-Si vols puc fer-te hetero.

-Segur que no. No em toquis.

-Això de «persona no binària» és una xorrada moderna d'aquestes.

-Això del binarisme és una xorrada antiga d'aquestes.

-Però ets un home o una dona?

-Soc jo. No en tens prou?

I sí, n'hauríem de tenir prou que cadascú sigui qui és.

***Article escrit col·laborativament entre Pol Galofre, Bel Olid i Gaël Vilarnau.** I sí, moltes d'aquestes coses ens les han preguntades més d'un cop.